

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 160 – יב אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר עקידת יצחק - שער עו

ח ויהי חלב את העם אל משה וגו'. הנה חלב כשראה רוע כוונתם קודם שתתפרסם לכל על ידי שאלותם או שאלות קצתם, קפץ להשתיקם, ברמוז להם שרצה משה לדבר, כי לזה שתקן כלם ושמעו דבריו, וחשב בפתע מחשבה נאותה מאד לבטל רעתם, והיא, כשאמר דבריו שאיפשר שיתקשרו על מאמרי הראשונים, כי להיותו גם הוא מהמרגלים יחשב הכל לתשובה אחת, וגם חשב כי חביריו הרעים בראותם שהפך דבריהם מרעה לטובה, לא יעיזו פניהם להכזיבו, אבל הוא קרוב מאד שיודו לדבריו, שלא חשבו לחצופים לגמרי כי כסו פני כוונתם במה שסתמו דבריהם, והיה זה באמרו עלה נעלה וירשנו אותה וגו'. כוון דבריו כאלו בא להשלים דבריהם ולומר אפס כי עז העם וגו' עלה נעלה וגו'. כלומר, שכוונת חביריו כך היא. ועל כוונתו הטובה הלבית הזאת אמר ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי. והנה עם כל זה, הרשעים הללו גלו כבר עזות פניהם, ולא די של הודו, אלא שעמדו כנגדם ונתפקרו בפרהסיא, לאמר לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו, כלומר, זאת היא כוונתנו מתחלה ועד סוף ואין דברנו מקבלין תקון:

ט ויוציאו דברת הארץ וגו'. אחר שפקפקו ביכולתו יתעלה ולא בטחו בישועתו, באו למדה רעה שנייה, והוא הוצאת דבה רעה כוזבת על הארץ שהיא קטלנית, ואמרו

שאינ לומר ששבח הארץ יחייב כן, לפי שאינה קולטת רשעים, כי כל העם אשר ראינו אנשי מדות חשובות. וזה, כי שם ראינו את הנפילים בני הענק, מן הנפילים הקדמונים אשר כגובה ארזים גבהם. ומזה הצד היינו בעינינו בערכם כחגבים וכן היינו בעיניהם, כלומר שלא חששו אל לקיחתנו מפרי הארץ בפומבי, ולא ראותם שנים עשר אנשים זרים בארץ נכריה מתהלכים בארץ לארכה ולרחבה, וכל זה מטוב מזגם ויושר תכונתם לא מצד חזקנו וגבורתנו, כמו שאמר משה והתחזקתם ולקחתם וגו'. ומהיושר האלהי לא תנתן דת להשמידם הגוי גם צדיק יהרוג, הפך מה שאמר הכתוב כי ברשעת הגוים האלה ה' אלהיך מורישים מפניך (דברים ט'). או שרצו באמרם אוכלת יושביה, על דרך שאמרו חז"ל סחורתא דחיקא אכלה מרה, כי אם היא ארץ זבת חלב ודבש, הלא היא נותנת פירותיה אל העם היושב עליה בעמל גדול ובטורח נפלא, עד שהיא אוכלת יושביה מכובד עבודתה, וכל העם בכלל אשר ראינו בתוכה אנשים חזקים בעלי מדה, וגם היא מכלה בהם, כל שכן באנשים כמונו שאנו חגבים בערכם. והכלל, שהם נותנים אמתלא למה שאומרים שהיא אוכלת יושביה, במה שאמרו שכל העם אשר ראו בקרבה היו אנשי מדות ומן הנפילים בני הענק, לומר שכל שאר העם שאינם בחזקם וגבורתם, אינם מתקיימים בה, כי אין להם כח להתיצב כנגדה:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה